

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1697/2024
19.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Милоша Живановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.324/23 од 25.01.2024. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр. 46/24 од 25.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Живановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.324/23 од 25.01.2024. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.46/24 од 25.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К.бр.324/23 од 25.01.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му се у смислу члана 63. КЗ има урачунати време проведено у притвору почев од 08.12.2023.године, па до упућивања окривљеног у установу за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.46/24 од 25.04.2024.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Живановића, па је потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.324/23 од 25.01.2024. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Живановић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА-адвокат Милош Живановић истиче да у радњама окривљеног нису остварени елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ. Свој став бранилац образлаже тиме да је основни елемент за разликовање наведеног кривичног дела и истоименог прекршаја у озбиљности и интензитету узнемиравања грађана. Да би постојало предметно кривично дело неопходно је да је окривљени својим радњама директно и значајније угрозио спокојство грађана, те је неопходно да то угрожавање у значајнијој мери одступа од уобичајеног ремећења јавног реда и мира, што значи да је предметно кривично дело усмерено на заштиту спокојства грађана, а не само оштећених, већ и других грађана односно сведока који су присуствовали том чину. У прилог наведеном, бранилац истиче да приликом физичког сукоба и вређања који се одвијао између окривљеног и оштећених у дворишту оштећених и непосредно испред дворишта нису присуствовала друга лица, те да оштећени немају својство сведока односно других лица чије је спокојство угрожено.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Милоша Живановића, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ произилази да су битна обележја дела како радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативних радњи: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и тако и последица која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела из става 2. истог члана, између осталог, постоји када је при извршењу основног облика из става 1. члана неком лицу нанесена лака телесна повреда.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ је последично кривично дело код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела, радње извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело

насилничко понашање је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К.бр.324/23 од 25.01.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је у урачунљивом стању, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и свестан да је његово дело забрањено, грубим вређањем, вршењем насиља и дрским и безобзирним понашањем, значајније угрожавао спокојство грађана, при чему је малолетном оштећеном ББ нанео лаку телесну повреду, на тај начин што је на јавном месту, у густо насељеној улици ..., испред кућног броја .., на којој адреси се налази породична кућа оштећених, након краће вербалне расправе са малолетним оштећеним ББ и оштећенима ВВ, ГГ и ДД истима упутио речи претње да ће напасти на њихов живот и тело, и то: “Све ћу да вас побијем, ти ББ си већ мртав“, а оштећеној ВВ је упутио речи: „Ку.во, је.ем ти мртво дете у пи.ку“, након чега оштећеном малолетном ББ уз понављање речи претње „Све ћу да вас побијем“, задао неколико удараца рукама у пределу главе и тела и нанео му лаке телесне повреде у виду нагњечења оба образа и огреботине коже обе подлактице, а што је код оштећених изазвало осећај страха и несигурности за своје животе и тела и за животе и тела према блиским лицима, при чему је окривљени био свестан свог дела, хтео је његово извршење и наступање забрањене последице.

По оцени овог суда, чињенични опис дела у изреци првостепене пресуде садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у грубом вређању, вршењу насиља и дрском и безобзирном понашању, затим последица дела која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана, као и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ, а то је наношење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног облика из става 1., тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватио и свест о забрањености дела.

По налажењу овог суда радње које је окривљени предузео критичном приликом - у густо насељеној улици упутио речи претње оштећенима да ће напасти на њихов живот и тело, након чега је малолетном оштећеном АА уз понављање речи претње, задао неколико удараца рукама у пределу главе и тела и нанео му лаке телесне повреде у виду нагњечена оба образа и огреботине коже обе подлактице, а што значи да је окривљени предузетим радњама проузроковао забрањену последицу дела, а то је значајније угрожавање спокојства грађана на јавном месту и то тако што је оштећене грубо вређао, вршио насиље и дрско и безобзирно се понашао.

Врховни суд налази да стоје чињенице истакнуте у захтеву браниоца да се угрожавање спокојства грађана не може односити на лице према коме се насиље врши. Да би било остварено кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ потребно је да услед радњи које је окривљени предузео према оштећенима, дође до угрожавања спокојства грађана, у које не спадају сами оштећени, већ се ради о неодређеном броју лица, за која по оцени овог суда није потребно утврдити конкретно о којим лицима се ради, нити је потребно да та лица буду сведоци у поступку, већ је довољно на основу објективних околности закључити да је до угрожавања спокојства

грађана дошло. У конкретном случају то су чињенице да су радње предузете на јавном месту, испред куће оштећених која се налази у густо насељеној улици и да се критични догађај одиграо у 18:30 часова, када је уобичајено да улицом пролазе грађани, а нижестепени судови су у доказном поступку утврдили да се ради о прометној улици и да се преко пута налази аутомеханичарска радња, па све наведене чињенице заједно говоре у прилог томе да је окривљени приликом вређања, вршења насиља и безобзирног понашања према оштећенима угрозио спокојство грађана који су се у том тренутку налазили у близини места догађаја, посебно имајући у виду интензитет насилничког понашања окривљеног и временско трајање, које је подразумевало најпре свађу, па упућивање увредљивих и претећих речи а затим и наношење лакших телесних повреда у виду удараца рукама у пределу главе.

С тога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радњи извршења дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Иако је бранилац у захтеву за заштиту законитости формално означио повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведене повреде закона састоје, односно не наводи на ком незаконитом доказу се заснивају пресуде и на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Живановића у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, па се у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић